ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଅଠତ୍ରିଶତମ ସଂଖ୍ୟା

ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଉନ୍ମୋଚନ: ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ସତ୍ୟର ପୁନଃସ୍ଥାପନ

Jeff Pippenger
2024-01-02

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜଣେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପେଟିକା ପଠାଇଥିଲେ। ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପେଟିକାର ମାପ "ଛଅ ବର୍ଗ" ଓ "ଦଶ ଇଞ୍ଚ" ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଦଶକୁ ଛଅର ବର୍ଗ ସହ ଗୁଣ କଲେ ତିନିଶେ ଷାଠି ହୁଏ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଷର ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲରଙ୍କୁ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପେଟିକା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଭିତରେ ସେ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିବାକୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ତାହା ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ପେଟିକାଟି ବାଇବେଲ ଥିଲା, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବେଲକୁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପରିମାପରେ ଦେଖାଯିବାକୁ ଥିଲା।

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଏକ ଚାବି ଅଛି, ଯାହା ସେହି ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନପେଟିକାକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥାଏ, ଆମର ସନ୍ତୋଷ ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ। ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋକର କିରଣ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଅନୁଭବ କରେ। ଭବିଷ୍ୟତରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହସ୍ୟମୟ ଥିବା ଅନୁଭବଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ। କିଛି ଅନୁଭବକୁ ଆମେ କଦାଚିତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମରଣଶୀଳତା ଅମରତାକୁ ପରିଧାନ କରିବ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 17, 261.

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ପେଟି ସହିତ ଗୋଟିଏ "ଚାବି" ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ମିଲରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବାମାନେ, ପିତା ମିଲର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସେହି ଏକେ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛନ୍ତି। Views of the Prophecies and Prophetic Chronology ନାମକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତିକାରେ, ପିତା ମିଲର ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସରଳ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି:—"
>
> "[ପ୍ରଥମରୁ ପଞ୍ଚମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧୃତ।]"
>
> "ଉପରୋକ୍ତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ନିୟମମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ; ଏବଂ ବାଇବେଲର ଆମ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ପାଳନ କରିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ହେବ।" Review and Herald, November 25, 1884.

ମିଲ୍ଲର ଯେତେବେଳେ ସେହି ପେଟିକାଟି ଖୋଲିଲେ, ସେ ତାହାରେ "ସବୁ ପ୍ରକାର ଓ ପରିମାଣର ରତ୍ନ, ହୀରା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିମାଣ ଓ ମୂଲ୍ୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୁପାର ମୁଦ୍ରା, ପେଟିକାରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜାଯାଇଥିବା; ଏବଂ ଏପରି ଭାବରେ ସଜାଯାଇ ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମାତ୍ର ସମତୁଲ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ।" ମିଲ୍ଲର ସେହି ସତ୍ୟର ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଅବିଷ୍କାର କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମିଶି ଆଡଭେଣ୍ଟିବାଦର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗଠନ କରେ। ସେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ "ସଜାଯାଇଥିଲା" ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲା।

ତା'ପରେ ମିଲର୍ ସେହି ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ "ମଧ ସ୍ଥ ମେଜ ଉପରେ" ରଖି ସମସ୍ତ ଙ୍କୁ "ଆସ ଓ ଦେଖ" ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ କଲେ। "ଆସ ଓ ଦେଖ" ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କରେ ମୋହରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଇବାର ଆରମ୍ଭ ରୁ ଗୃହୀତ ଏକ ପ୍ର ତୀକ; ଏବଂ ମିଲର୍ ସେହି ଜ୍ଞ ାନୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ 1798 ମସିହାରେ ଅନାବୃତ ହୋଇଥିବା ଦାନିଏଲଙ୍କ ବାଓ ାକୁ

ବୁଝନ୍ତି । ଯେ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମିଲର୍ ମେଜ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରୁ ଅନାବୃତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟ, ଯାହାକି ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନାବୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେ ପିଢ଼ି ସେମାନେ ଅନାବୃତ ହେବା ସମୟରେ ଜୀବନ୍ତ ଥିଲା, ସେହି ପିଢ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୋହର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚାରି ପଶୁ, ଏବଂ ମିଲର୍, ସେହି ପିଢ଼ିକୁ "ଆସ ଓ ଦେଖ" ବୋଲି ଡାକିଲେ।

> ଏବଂ ମେଷଶାବକ ସେହି ମୋହରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଖୋଲିଲେ ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ବଜ୍ରଧ୍ଵନି ସଦୃଶ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଯେଉଁଥିରେ ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହୁଥିଲେ, ଆସ ଏବଂ ଦେଖ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଧଳା ଘୋଡ଼ା; ଏବଂ ଯେ ତାହା ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଧନୁ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେ ବିଜୟ କରୁଥିବାବେଳେ ଏବଂ ବିଜୟ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଗଲେ। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୋହର ଖୋଲିଲେ, ମୁଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ ଏବଂ ଦେଖ। ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ବାହାରିଲା, ଯାହା ଲାଲ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେ ତାହା ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ପୃଥିବୀରୁ ଶାନ୍ତି କାଢ଼ି ନେବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ସେହି ଅଧିକାର ତାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଖଡ୍ଗ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ମୋହର ଖୋଲିଲେ, ମୁଁ ତୃତୀୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ ଏବଂ ଦେଖ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ କଳା ଘୋଡ଼ା; ଏବଂ ଯେ ତାହା ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ତରାଜୁ ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ଗୋଟିଏ ପଇସାରେ ଗୋଟିଏ ମାପ ଗହମ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପଇସାରେ ତିନି ମାପ ଯବ; ଏବଂ ତେଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ମୋହର ଖୋଲିଲେ, ମୁଁ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ଆସ ଏବଂ ଦେଖ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ା; ଏବଂ ଯେ ତାହା ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ତାଙ୍କ ପଛେପଛେ ଆସୁଥିଲା। ଏବଂ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା, ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ହିଂସ୍ର ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବଧ କରିବା ପାଇଁ, ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:1–8.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ସାତୋଟି ମୋହରରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ, ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଖୋଲିଥିଲେ; ଏବଂ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସେହି ସିଂହ ହିଁ ମିଲର ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଥିବା ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ "ଆସ ଓ ଦେଖ" ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।

ସେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ 1843 ମସିହାର ପ୍ରଥମ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା; ସେହି ଚାର୍ଟ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା—ସେହି ଏକେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତ ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ପାଖକୁ ରତ୍ନଭରା ଗୋଟିଏ ପେଟିକା ଆଣିଥିଲା। 1842 ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ତିନି ଶତ ଚାର୍ଟ, ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞାର ପୂରଣ ଥିଲା ଯେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ ଏବଂ ତାହାକୁ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କର। ତାଙ୍କ ଘରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ମିଲରଙ୍କ ଟେବୁଲ୍, 1842 ଓ 1843 ମସିହାରେ ମିଲରାଇଟ ଦୂତମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ସେହି ତିନି ଶତ ଚାର୍ଟ (ଫଳକମାନଙ୍କ)ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ଚାର୍ଟ, 1850 ମସିହାର ପ୍ରଥମ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଚାର୍ଟ ସହିତ, ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର "ଫଳକମାନ" ଥିଲା।

> "'ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ' ଉପରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସମୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଭାଷଣକାରମାନେ ଏବଂ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ଏକତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ହବକ୍‌କୁକ 2:2, 3 ର ପୂରଣ ଥିଲା। ଯଦି ଚାର୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା (ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି), ତେବେ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ BC 457 ସେହି ବର୍ଷ ଥିଲା, ଯାହାଠାରୁ 2300 ଦିନର ଗଣନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ 1843 ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶିତ ସମୟ ହେଉ, ଯାହାଦ୍ୱାରା 'ଦର୍ଶନ' 'ବିଳମ୍ବ' କରିବ, କିମ୍ବା ଏକ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦଳ ସମୟର ଏହି ମହାନ ବିଷୟରେ ତନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବେ, ସେମାନେ 'ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି' ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ।"
> James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

ଯେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଫଳକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ (ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିସାଦ ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ

ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ର ପୁଷ୍ଟ ି ହେବା ସହିତ, ଲୋକମାନେ "ଏକ ଭିଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେଲେ।"

> "ଯେଉଁ ସମୟଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ତୁର୍କୀ ତାହାର ରାଜଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଉରୋପର ମିଳିତ ଶକ୍ତିମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ରଖିଦେଲା। ଏହି ଘଟଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପୂରଣ କଲା। ଏହା ଯେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଲା, ଅନେକ ଲୋକ ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥତା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ପ୍ରେରଣା ଦିଆଗଲା। ଶିକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପୁରୁଷମାନେ, ମିଲରଙ୍କ ସହିତ, ତାଙ୍କ ମତାମତର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରକାଶନ—ଉଭୟରେ—ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 334, 335.

ତାପରେ ଭିଡ଼ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେହି ସମୟରେ ମିଲର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଛିଣ୍ଡିଯିବାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବେ। "ଛିଣ୍ଡିବା" ଶବ୍ଦଟି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତଥର"ର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଏବଂ ମିଲର ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ "ଛିଣ୍ଡିବା" ଶବ୍ଦର କୌଣସି ନ କୌଣସି ରୂପକୁ ଦଶଥର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। "ଦଶ" ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମିଲରଙ୍କ "ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା" ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅର୍ଥର ସଠିକ ବୁଝାମଣାକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

"ସାତ ଥର"ର ରତ୍ନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପାଖକୁ ସରାଇଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ରତ୍ନ ଥିଲା, କାରଣ 1863 ମସିହାରେ ଏଲିୟାହ (ମିଲର) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ମୋଶାଙ୍କର "ବିକିରଣ" ପରୀକ୍ଷାରେ ସେମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ସମୟଠାରୁ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମେ ଅଧିକାଧିକ ବିକିରିତ ହେବାକୁ, ନକଲି ରତ୍ନମାନଙ୍କ ସହ ମିଶ୍ରିତ ହେବାକୁ, ଏବଂ ଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବୃତ ହୋଇଯିବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଆବରଣ ଶେଷରେ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଯେଉଁଠାରେ ରତ୍ନପେଟି (ବାଇବେଲ) ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ।

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ମିଲର ଦ୍ୱାରା "scatter" ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରଥମ "ସାତ ଥର" ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶେଷ ତିନି ଥର ସେହି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି। ସେ "scatter" କୁ "ସାତ ଥର" ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ସେ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିରୁତ୍ସାହ ଓ ହତୋତ୍ସାହିତ ହେଲେ, ଏବଂ ବସିପଡ଼ି କାନ୍ଦିଲେ।"

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ସାତୋଟି ମୋହରରେ ମୁଦ୍ରିତ ଥିବା ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଯୋହନ କାନ୍ଦିଲେ। ଯୋହନ ଓ ମିଲର ଉଭୟେ କାନ୍ଦିଲେ, ଯେବେ ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ମଞ୍ଜୁଷାଟି (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ) ନକଲି ରତ୍ନମାଳା ଦ୍ୱାରା ଢାକି ଦିଆଯାଇ ଗାଡ଼ି ରଖାଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲି, ଯାହା ଭିତରେ ଓ ପଛପଟେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, "ଏହି ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିବାକୁ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ?" ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ, ପୃଥିବୀରେ, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ତଳେ କେହି ମଧ୍ୟ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିବାକୁ, କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ। ଏବଂ ମୁଁ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲି, କାରଣ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିବାକୁ, ପଢ଼ିବାକୁ, କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ କେହି ଯୋଗ୍ୟ ମିଳିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, "କାନ୍ଦ ନାହିଁ; ଦେଖ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ, ସେହି ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବାକୁ ଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 5:1–5।

ମିଲର ଆବିଷ୍କାର କରି ଏବଂ ବିଶ୍ୱଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବେଲ (ରତ୍ନପେଟିକା) ବିନାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମିଲର କାନ୍ଦିଲେ।

"ତାହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ରତ୍ନ ଓ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପରିମାଣର ଭୁଆଁ ରତ୍ନ ଓ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସେହି ନୀଚ ଆଚରଣ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞତା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲି, ଏବଂ ଏହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରି ଭର୍ତ୍ସନା କଲି; କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଅଧିକ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କଲି, ସେତେ ଅଧିକ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୁଆଁ ରତ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇଲେ।"

"ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଦେହୀୟ ପ୍ରାଣରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବ୍ରତ ହେଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କକ୍ଷରୁ ବାହାରକୁ ଠେଲିଦେବା ପାଇଁ ଦେହୀୟ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜଣେକୁ ବାହାରକୁ ଠେଲୁଥିଲି, ଆଉ ତିନିଜଣ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଳିନତା, କାଠର ଛୋଟ ଛୋଟ ଚିରା, ବାଲୁକା, ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆବର୍ଜନା ଭିତରକୁ ଆଣୁଥିଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ରତ୍ନ, ହୀରା, ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଢାକି ଦେଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ସେମାନେ ମୋର ରତ୍ନପେଟିକାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିରିଚିରି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆବର୍ଜନା ମଧ୍ୟରେ ଛିଟିଯାଇବା ପରି କରିଦେଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ମୋର ଶୋକ କିମ୍ବା ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରତି କେହି ମନୋଯୋଗ ଦେଉନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିରୁତ୍ସାହ ଓ ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇପଡ଼ିଲି, ଏବଂ ବସି ପଡ଼ି କାନ୍ଦିଲି।"

ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଏହି ସ୍ଥାନରେ "ଛିତରାଇବା" ଶବ୍ଦଟି "ସାତ ଥର" ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ଶେଷ ତିନୋଟି ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରଥମ ସାତଟିଠାରୁ ପୃଥକ୍, ଏପରିକରେ ସେହି ସାତଟି ଛିତରାଇବା ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ମୋହର ରଖିଦେଇଛି, ଯାହା ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"ର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ, ନବୂଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ପରି, ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ "ସାତ କାଳ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ସହିତ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେହିପରି ମିଲର କାନ୍ଦିବାବେଳେ, ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍ (ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ) ତାପରେ "ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ" ଏବଂ ସେହି କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଯାହାକୁ ଖୋଲିପାରୁନଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଯୋହନଙ୍କୁ କାନ୍ଦିବାକୁ କାରଣ କରିଥିଲା, ସେହି ସାତୋଟି ମୋହରରେ ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ପିତା ଧାରଣ କରିଥିବା ଦୃଶ୍ୟମାନ ଉପସ୍ଥାପନା ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଏହା ପରେ ମୁଁ ଚାହିଁଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେହି ସ୍ୱର ମୋ ସହିତ କଥା କୁହୁଥିବା ତୂରୀର ସ୍ୱର ସଦୃଶ ଥିଲା; ସେ କହିଲା, ଏଠାକୁ ଉପରକୁ ଆସ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ଯେ ସବୁ କଥା ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ତୋତେ ଦେଖେଇବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 4:1.

ମିଲର କାନ୍ଦିଲେ ଏବଂ ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲାଯାଇଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ। "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏପରିଭାବେ ମୋର ବିଶାଳ କ୍ଷତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲି ଓ ଶୋକ କରୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲି, ଏବଂ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପଠାନ୍ତୁ। ତୁରନ୍ତ ଦ୍ୱାରଟି ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ଜଣେ ମଣିଷ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଯାହାବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେ, ନିଜ ହାତରେ ଧୂଳି ଝାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ରଶ୍ ଧରି, ଜାଣଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ କକ୍ଷରୁ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା ଝାଡ଼ି ବାହାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।" ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ଏବଂ ଧୂଳି ଝାଡ଼ିବା ବ୍ରଶ୍ ଧରିଥିବା ସେହି ମଣିଷ ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଓ ମିଲର କାନ୍ଦିଲେ। ଏକ ଦ୍ୱାରର ଖୋଲିବା ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ମିଲରଙ୍କ ପରି, ସେ କାନ୍ଦିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଖୋଲାଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କଲେ। "ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିରୁତ୍ସାହିତ ଓ ହତୋତ୍ସାହ ହୋଇପଡ଼ିଲି, ଏବଂ ବସି କାନ୍ଦିଲି। ମୁଁ ଏପରିଭାବେ ମୋର ବଡ଼ କ୍ଷତି ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ବିଷୟରେ କାନ୍ଦୁଥିବା ଓ ଶୋକ କରୁଥିବାବେଳେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲି, ଏବଂ ଆଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ ପଠାଇବେ। ତକ୍ଷଣାତ୍ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ତାହାବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେ, ହାତରେ ଧୂଳି ଝାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବୁରୁଶ ଧରି, ଜାଣଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ କକ୍ଷରୁ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା ଝାଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।"

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେ ପ୍ର ାର୍ଥନାଟି ଏକ ଚିହ୍ନ -ସ୍ତ ମ୍ଭ ସ୍ୱ ରୂପ, ସେହି ପ୍ର ାର୍ଥନା ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତ କର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଅଧ ାୟରେ ଦାନିୟେଲ ଓ ତିନିଜଣ ଶ୍ରେ ଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଚିହ୍ନ ିତ, ଏବଂ ନବମ ଅଧ ାୟରେ ମଧ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଚିହ୍ନ ିତ। ଏହା ହେଉଛି "ସାତ ଥର"ର ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ା ଛବିଶର ପ୍ର ାର୍ଥନା, ଯାହା ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ସେମାନେ ଛିଣ୍ଡ ିଯାଇଥିବା ବିଷୟଟି ବୁଝିବାବେଳେ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅଛି। ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ଦାନିୟେଲ ନବମ ଅଧ ାୟରେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତ ି କରିବାକୁ ଅଛି, ଯେବେ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପର ପରିପୂର୍ତ୍ତ ିରେ ନିଜେ "ଛିଣ୍ଡ ିଯାଇଥିବା" ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିଲେ। ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ମିଲର ତାଙ୍କ ସ୍ୱ ପ୍ନରେ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ରୂପେ ଦେଖାଇଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ ି କରିବାକୁ ଅଛି, ଯେବେ ସେ ସେହି ସ୍ଥ ାନକୁ ପହଞ୍ଚ ିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ର ରତ୍ନ ମାନେ "ସାତ ଥର" ଛିଣ୍ଡ ିଯାଇଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଗୋଟିଏ ଦୁଆର ଖୋଲାଯାଏ, ମଳିନତା ଝାଡୁଥିବା ଲୋକଟି ଆସି ପହଞ୍ଚେ, ଏବଂ ଘରଟି ଖାଲି ହୋଇଯାଏ। ଦୁଷ୍ଟ ଭିଡ଼ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାଯୁଗ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ଛାଜଣି ଅଛି, "ଜଣାଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ ଘରରୁ ମଳିନତା ଓ ଆବର୍ଜନା ଝାଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ," ଏବଂ "ସେ ଯେତେବେଳେ ମଳିନତା ଓ ଆବର୍ଜନା, ମିଥ୍ୟା ରତ୍ନ ଏବଂ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଝାଡୁଥିଲେ, ସେସବୁ ମେଘ ପରି ଉଠି ଜଣାଳା ଦ୍ୱାରା ବାହାରିଗଲା, ଏବଂ ପବନ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରକୁ ବହାଇନେଲା।"

ଖୋଲା ଜାଣ୍ଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଭାଜନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ଯେପରି ଆବର୍ଜନାକୁ ଜାଣ୍ଲା ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ନେଇଯାଯାଏ, ସେପରି ଯେମାନେ ମଲାଖୀରେ ମିଳୁଥିବା ସେହି ଆଜ୍ଞାକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର "ଯାଜକମାନଙ୍କୁ" ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି, "ସମସ୍ତ ଦଶମାଂଶ ଭଣ୍ଡାରଘରକୁ ଆଣ, ଯେଣେକି ମୋର ଘରେ ଖାଦ୍ୟ ଥାଉ; ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏବେ ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କର, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯଦି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ଜାଣ୍ଲାମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି ନ ଦେଉଁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମିତି ଆଶୀର୍ବାଦ ଢାଳି ନ ଦେଉଁ, ଯେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ।" ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ଏବଂ ଖୋଲା ଜାଣ୍ଲାମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦୁଷ୍ଟ ଯାଜକମାନେ ଅପସାରିତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଏବଂ ଧର୍ମିକ ଯାଜକମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପୂରଣ ହୁଏ।

ଯେପରିକି ମଇଳା-ଝାଡୁଥିବା ମଣିଷଟି ନିଜ ମଝଲାକୁ ପରିଶୋଧନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ମିଲର୍ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦିଦିଅନ୍ତି। "କୋଳାହଳର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ମୁଦିଦେଲି; ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲି, ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନା ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ହୀରାମାଣିକ, ସୁଣା ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ, ସମଗ୍ର କକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଛିଟିଆଇ ପଡ଼ିଥିଲା।" ତାହାପରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ନିକୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୃଥକ୍ କରାଗଲା।

ତାହାପରେ ବଡ଼ ପେଟିକାଟିକୁ ମେଜ ଉପରେ ରଖାଗଲା, ଏବଂ ଛିଟିଯାଇଥିବା ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେଥିରେ ପକାଯାଇଲା। "ତାହାପରେ ସେ ମେଜ ଉପରେ ଏକ ପେଟିକା ରଖିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀଟିଠାରୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ଏବଂ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ମୁଠିମୁଠି କରି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ହୀରାଗୁଡ଼ିକ, ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି ସେହି ପେଟିକାରେ ପକାଇଦେଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି କେତେକ ହୀରା ପିନ୍‌ର ଅଗ୍ରଭାଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ନଥିଲା।" ତାହାପରେ ମିଲରଙ୍କ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ବାଇବେଲ ସହିତ ନୁହେଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଆତ୍ମା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର କରାଗଲା, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭରୁ ଯେପରି ଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲା।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ 1798 ମସିହାରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରୁଛୁ, ସେତେବେଳେ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି, ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଗଠନାତ୍ମକ ଖାକାରେ ସୀମିତ ଥିଲା। ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରାଯିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ତେଣୁ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ହେବ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଛୋଟ କିମ୍ବା ଗୌଣ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରେ।

ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପୁନଃସ୍ଥ ାପିତ ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବୃହତ୍ତ ର ପେଟିକାରେ ରଖାଯାଏ; ତାହାପରେ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଆହ୍ ୱାନ କରାଯାଏ—ମିଲ୍ଲ ରଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା (ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତ ି ମଳିନତା-ବ୍ର ଶ୍ ଧାରଣ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ, ଯିଏ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହ)—"ଆସ ଏବଂ ଦେଖ।" ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନ ି ତ କରେ ଯେ, ଏମାତ୍ର ଏକ ମୋହର-ଉଦ୍ ଘାଟନ ଘଟିଛି; ଏବଂ ଶେଷ ମୋହର-ଉଦ୍ ଘାଟନ ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶନ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ, କିମ୍ ୱା ଯେପରି ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନ ି ତ କରିଛନ୍ତ ି, ଯେତେବେଳେ ମଳିନତା-ବ୍ର ଶ୍ ଧାରଣ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ପ୍ର ବେଶ କରିଛନ୍ତ ି।

> "ମୁଁ ପେଟିକାର ଭିତରକୁ ଦେଖିଲି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଚମକିଯାଇଲା। ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ଗୌରବଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ଯେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛିତରାଇ ଧୂଳିରେ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦ୍ୱାରା ବାଲୁକାରେ ଘସି ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏପରି ଦୀପ୍ତ ହୋଇଉଠିଛନ୍ତି। ସେଗୁଡ଼ିକ ପେଟିକାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାହାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିବା ମଣିଷର କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିହ୍ନ ବିନା, ସଜାଯାଇଥିଲା। ଆନନ୍ଦରେ ମୁଁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲି, ଏବଂ ସେହି ଚିତ୍କାରେ ମୋର ନିଦ୍ରା ଭଙ୍ଗ ହେଲା।" Early Writings, ୮୩.

ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସଠାରୁ ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତାର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ମୁଦ୍ରାମୋଚନରେ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ବିଚାରଣାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବୁ।

"ବୁଦ୍ଧିମାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ" ସହ ସହଯୋଗରେ ଧୂଳି-ବ୍ରୁଶଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି "ଯାଜକମାନଙ୍କ"ର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଯିହିଜ୍କିଏଲର ସପ୍ତତ୍ରିଂଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପୁନରୁତ୍ଥିତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଆମେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ, ତାହା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀରୂପେ ସେହି ଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବୁ।

> "ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଉପକାର ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି ଆମେ ଧର୍ମିକତାରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବୁ। ତ୍ରୁଟିର ମେଘମାଳା ଦ୍ୱାରା ଅମୂଲ୍ୟ ଆଲୋକକିରଣଗୁଡ଼ିକ ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସର କୁହୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦେବାକୁ, ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ମହିମାର ଦ୍ୟୁତିକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଆମେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି କହିବୁ, 'ସେ ପଥରେ ଆମ ସହ କଥାହେଉଥିବାବେଳେ ଆମର ହୃଦୟ କି ଆମ ଭିତରେ ଜ୍ୱଳିଉଠୁନଥିଲା?'" Publishing Ministry, 68.